

Arrest

nr. 70 123 van 18 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 27 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat O. PIRARD en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een minderjarige Roma uit Kosovo Polje, Kosovo. U bent opgevoed door uw oom M. (...). U kent uw ouders niet. U bent drie en een half jaar gehuwd met G. I. (...) (O.V. X). U woonde sinds uw huwelijk samen met uw partner en uw schoonfamilie in Mala Dobranja. U heeft Kosovo verlaten omwille van problemen met Albanezen. Zo vielen Albanezen kort voor uw vertrek naar België bij uw schoonfamilie binnen en probeerden ze uw schoonmoeder G. S. (...) (O.V. X) te verkrachten. De belagers zijn uiteindelijk gevlucht. Enige tijd later kwamen twee mannen uw partner en schoonbroer vragen hun leger te vervoegen. Uw schoonvader G. V. (...) (O.V. X) liet dit

niet toe. Uw schoonvader had bovendien problemen om zijn grond terug te krijgen. U stelde tevens dat uw schoonfamilie een dreigbrief had ontvangen. Uw schoonvader ging hiermee naar een voor u onbekend comité en naar de politie waar hem werd aangeraden het dorp te verlaten. Uiteindelijk verliet u samen met uw partner en schoonfamilie Kosovo, richting België, waar u op 24 augustus 2010 asiel vroeg. U legde een Belgisch zwangerschapsboekje voor volgens welke u op 5 augustus 2011 zou bevallen.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag volledig steunt op dezelfde motieven die terzake door uw schoonvader G. V. (...) werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

“Na grondig onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en elementen aanwezig in uw administratieve dossier alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst stemmen uw verklaringen Kosovo in augustus 2010 verlaten te hebben omdat het er voor u en uw gezinsleden niet veilig was – u werd niet toegelaten uw grond te bewerken, onbekenden vielen uw woning binnen en probeerden uw echtgenote te verkrachten, leden van het UCK eisten dat uw zonen hun rangen zouden vervoegen en u ontving tevens een dreigbrief van het AKSh – geenszins overeen met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie, waardoor aan de geloofwaardigheid van deze verklaringen reeds ernstig kan getwijfeld worden. Uit deze informatie blijkt immers dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is na de missie bevestigd door een continue opvolging van de situatie in Kosovo. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie en erna met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Lipjan wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Ook binnen de regio Pristina, waartoe ook de gemeente Lipjan behoort, is de veiligheidssituatie van de RAE bevredigend. Zo werden er al geruime tijd in deze regio geen belangrijke etnisch geïnspireerde gemeld waarvan de Roma het doelwit waren. De Roma beschikken tevens over volledige bewegingsvrijheid binnen de regio. Dit alles heeft ertoe geleid dat volgens UNHCR in de periode 2000-2008 474 Serviërs, 87 Roma, 833 Ashkali en Egyptenaren vrijwillig naar deze gemeente zijn teruggekeerd. Aansluitend hierbij kan nog worden opgemerkt dat uit de ons beschikbare informatie blijkt dat deze terugkeerders goed werden ontvangen en geen belemmeringen kenden bij het verwerven van officiële (identiteits)documenten. Uw bewering dat u in Kosovo een identiteitskaart werd geweigerd (CGVS, p. 5), komt hiermee tevens ernstig op de helling te staan. Bovendien blijkt ook uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie dat de Kosovaarse autoriteiten meerdere stappen ondernemen om Roma te registreren en hun de nodige identiteitsdocumenten te bezorgen. Zo communiceerde het Bureau van de Eerste Minister aanbevelingen aan de gemeenten om de registratie van RAE te verzekeren en stelde ze leden van de RAE-gemeenschap vrij van het betalen van de administratieve kosten voor hun registratie. Daarenboven initieert ook het UNHCR programma's om de problematiek van niet-registratie van minderheden te bekampen, zo ondermeer in september 2006 (startdatum van de implementatie van de 'Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali en Egyptian community in Kosovo') en juni 2008. Over het algemeen kunnen de RAE die geregistreerd zijn zich probleemloos tot de lokale autoriteiten wenden voor het verkrijgen van identiteitsdocumenten en kunnen zij in principe op basis hiervan hun rechten laten gelden en bijvoorbeeld een beroep doen op sociale hulpverlening in hun gemeente van origine indien zij aan de wettelijk gestelde algemene voorwaarden voldoen. Daarenboven is het opmerkelijk dat, hoewel u een identiteitskaart geweigerd zou zijn, u in 2010 wel een Kosovaarse geboortakte van u en uw zoon H. (...) en een Kosovaarse huwelijksakte kreeg, volgens welke u bovendien de Kosovaarse nationaliteit bezit. Aan uw bewering dat de gemeente u een identiteitskaart weigerde omwille van het feit dat u vroeger mijnwerker was, kan bijgevolg geen geloof gehecht worden.

Verder dient vastgesteld te worden dat ook uw verklaringen over de inval van leden het UCK in uw woning in augustus 2010 met de vraag dat uw zonen hun rangen zouden vervoegen, in tegenspraak zijn met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt immers dat het UCK reeds op 20 september 1999 ophield te bestaan, dit overeenkomstig resolutie 1244 van de VN-Veiligheidsraad. Sindsdien werd deze organisatie ook nooit heropgericht en was deze dus niet meer actief in Kosovo. KFOR (Kosovo Force) waakt sindsdien over de handhaving van openbare orde en veiligheid in Kosovo en is belast met het toezicht op de naleving van internationale verdragen. Dat u in 2010 problemen zou gekend hebben met leden van deze organisatie die eisten dat uw zonen hen zouden vervoegen is dan ook totaal ongeloofwaardig.

Voorts dient tevens te worden opgemerkt dat ook uw bewering dat u voor uw problemen (met het AKSh) niet terecht kon bij KFOR en bij de lokale Kosovaarse politie in Lipjan en Magura niet strookt met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (CGVS, p. 13). Uit deze informatie blijkt vooreerst immers dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij deze verschillende veiligheidsdiensten. Zij zijn tevens allen vertegenwoordigd in de gemeente Lipjan. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Deze gesprekspartners staan nog steeds in contact met het Commissariaat-generaal. U stelde voorts verkeerdelijk dat KFOR in uw gemeente bestaat uit Amerikanen, Russen en Chinezen (CGVS, p.7). Uit informatie blijkt echter dat Finse en Ierse KFOR-troepen in uw gemeente opereren. Wat uw problemen met het AKSh in het bijzonder betreft, kan verder nog worden opgemerkt dat uit de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie blijkt dat het internationale bestuur in Kosovo op 17 april 2003 de administratieve instructie nr. 2003/9 afkondigde, waarin het AKSh, overeenkomstig verordening nr. 2001/12 van UNMIK dd. 14 juni 2001, bestempeld werd als een illegale en terroristische groepering. Sindsdien treden zowel de lokale als de internationale gerechtelijke en politionele autoriteiten in Kosovo krachtadig op tegen deze organisatie. Dit blijkt ondermeer uit twee effectieve veroordelingen van het AKSh. Een eerste volgde naar aanleiding van een aanslag van het AKSh nabij Zveçan en een tweede in maart 2007. Bovendien kan bescherming zo nodig ook geboden worden door KFOR. KFOR is steeds bijzonder waakzaam in verband met AKSh-activiteiten en heeft reeds meermaals verklaringen afgelegd dat ze elke bedreiging ernstig neemt en desbetreffend zal optreden. Het is in dit verband tevens weinig geloofwaardig dat het AKSh u slechts een kopie van een dreigbrief zou overhandigd hebben en niet de originele dreigbrief.

Ook aan de door u aangehaalde problemen met uw eigendom in Lipjan - Albanezen hadden uw grond in Lipjan ingenomen en uw huis vernield en verhinderden hierna dat u uw grond kon bewerken, ondermeer door stenen naar u te gooien - kan geen geloof gehecht worden. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u hiervan niet het minste bewijs kan voorleggen (CGVS, p. 11). Voor de problemen van uw grond heeft u bovendien nooit klacht ingediend bij de politie (CGVS, p.7 en p.13). Uw verklaring schrik te hebben is geenszins afdoende (CGVS, p.13). Het is immers de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te krijgen tegen belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Zoals hierboven reeds opgemerkt was u als Roma bovendien perfect in de mogelijkheid zich voor deze problemen te richten tot de veiligheidsdiensten in uw gemeente. Uw nalaten dit te doen ondermijnt tevens de geloofwaardigheid van uw relaas. Daarnaast liet u tevens na zich voor dit probleem ooit te richten tot internationale organisaties of Roma-vertegenwoordigers in uw gemeente. U stelde dat geen van beide in uw gemeente aanwezig zijn (CGVS, p. 11). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt evenwel dat de Roma-gemeenschap in de gemeente Lipjan vertegenwoordigd wordt door de Partij PReBK (Albanees: 'Partia Rome e Bashkuar e Kosovës'). Verder werkt één Rom voor de gemeentelijke instellingen, met name Ismajl Gradina, die voor de Roma zetelt in het "comité van de gemeenschappen" (Albanees: Komiteti për Komunitete; Engels: Communities Committee). De Ashkali Fatmir Goliqi vertegenwoordigt de Roma bij het "bureau van de gemeenschappen" (Albanees: Zyra për komunitete; Engels: Community Office). Beide instellingen spelen een belangrijke rol in de bescherming van de

rechten van de minderheden binnen een gemeente. Verder beschikken de Roma tevens over lokale gemeenschapsleiders in verschillende dorpen in de gemeente.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er niet het minste geloof worden gehecht aan de door u naar voren gebrachte asielmotieven.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn *Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo* d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR, in zijn *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo* d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd. De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit, die van uw gezinsleden, uw tewerkstelling, het feit dat u een stuk grond bezit en er taksen op betaalt en dat uw woning vernield is staan immers niet ter discussie."

Bijgevolg kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het door u voorgelegde zwangerschapsboekje is niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen aangezien uw zwangerschap niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Verzoekende partij beperkt zich in haar betoog betreffende de situatie van de RAE-gemeenschap in Kosovo te verwijzen naar het arrest nr. 61 394 van 13 mei 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, naar de *"Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo"* van het UNHCR van juni 2006 en naar een beslissing van de commissaris-generaal van 28 december 2009 met referte 090689. Verder stelt verzoekende partij dat er geen tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen haar eigen verklaringen onderling en tussen haar verklaringen en deze van haar schoonvader en verwijst zij nog betreffende de subsidiaire beschermingsstatus naar twee arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, nr. 28 291 van 3 juni 2009 en nr. 15 541 van 2 september 2008, waarbij de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend respectievelijk op basis van artikel 48/4, § 2, a en artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet.

2.2.1. Waar verzoekende partij verwijst naar de *"Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo"* van het UNHCR van juni 2006, met name dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds risico op vervolging geldt en dat leden van deze groepen nog steeds aanspraak moeten kunnen blijven maken op internationale bescherming, stelt de Raad vast dat dit een onvolledige en selectieve weergave is van de desbetreffende motivering van verwerende partij daar in de bestreden beslissing duidelijk wordt gesteld dat voormeld standpunt door het UNHCR in zijn *"Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo"* van 9 november 2009 wordt genuanceerd waarbij de nadruk wordt gelegd op de intrinsieke merites bij de beoordeling van aanvragen van asielzoekers uit Kosovo. Waar het UNHCR in 2006 nog stelde dat ten aanzien van alle Roma in een minderheidspositie een risico gold op vervolging, verduidelijkt het UNHCR in zijn *"Eligibility Guidelines"* van 2009 echter dat de algemene situatie niet meer van aard is om te besluiten dat elke Rom, louter omwille van zijn etnische toebehoren een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet kan doen gelden. Zulks moet steeds *in concreto*, en rekening houdend met alle

omstandigheden eigen aan de afzonderlijke zaak, worden aangetoond. Het verwijzen naar een rapport waarvan de inhoud grotendeels niet meer actueel is, is derhalve niet dienstig.

2.2.2. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar een beslissing van de commissaris-generaal van 28 december 2009 en naar de arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt de Raad vast dat voormelde beslissing van de commissaris-generaal en het arrest nr. 61 394 handelen over de situatie in Bosnië en dat de arresten nr. 28 291 en nr. 15 541 asielzoekers betreffen respectievelijk van Iraakse en Afghaanse nationaliteit. Door de Raad kan niet worden ingezien en verzoekende partij toont evenmin aan hoe deze beslissing en deze arresten, die hoegenaamd niet handelen over de situatie van de Roma in Kosovo, enig verband vertonen met onderhavige bestreden beslissing en meer in het bijzonder met de persoonlijke situatie van verzoekende partij. Voormelde verwijzing is derhalve evenmin dienstig.

2.2.3. Waar verzoekende partij opmerkt dat er door verwerende partij geen tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen haar eigen verklaringen onderling en tussen haar verklaringen en deze van haar schoonvader bevestigt de Raad deze pertinente opmerking.

2.2.4. De Raad stelt vast dat verzoekende partij met voormeld verweer op generlei wijze ingaat op de uitgebreide motieven van verwerende partij en geen enkele poging onderneemt deze *in concreto* te weerleggen waardoor deze motieven als onbetwist en vaststaand worden beschouwd.

2.2.5. Verzoekende partij legt ter terechtzitting een niet vertaalde fotokopie neer van een document waarvan zij beweert dat het een dreigbrief betreft. De Raad oordeelt evenwel dat aan faxberichten en fotokopieën geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren zijn (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624).

2.2.6. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT